@font-face { font-family: Tahoma; } @page Section1 {size: 612.0pt 792.0pt; margin: 70.85pt 70.85pt 70.85pt 70.85pt; mso-header-margin: 35.4pt; mso-footer-margin: 35.4pt; mso-paper-source: 0; } P.MsoNormal { FONT-SIZE: 12pt; MARGIN: 0cm 0cm 0pt; FONT-FAMILY: "Times New Roman"; mso-style-parent: ""; mso-pagination: widow-orphan; mso-fareast-font-family: "Times New Roman" } LI.MsoNormal { FONT-SIZE: 12pt; MARGIN: 0cm 0cm 0pt; FONT-FAMILY: "Times New Roman"; mso-style-parent: ""; mso-pagination: widow-orphan; mso-fareast-font-family: "Times New Roman" } DIV.MsoNormal { FONT-SIZE: 12pt; MARGIN: 0cm 0cm 0pt; FONT-FAMILY: "Times New Roman"; mso-style-parent: ""; mso-pagination: widow-orphan; mso-fareast-font-family: "Times New Roman" } DIV.Section1 { page: Section1 } Zo eens in de zoveel tijd klets ik even met een vriendin (of kennis, ik weet nog niet precies wat onze status is) bij over de toestand in Almere. Mensen en situaties passeren de revue onder het genot van een kopje consumptie en een versnapering. We spreken dan af in de hal van het stadhuis en zoeken dan een passende gelegenheid ergens in het centrum. Onlangs was het weer tijd om bij te praten.

Deze vriendin is in Almere bekend in een bepaalde kring, die vaak wordt aangeduid met "De Nieuwe Elite". Creatieve geesten, intelligent vaak en ondernemend. Bezig met kunst en cultuur. Mensen die de stad op sleeptouw kunnen nemen. Ik vind "ze"niet allemaal prettig, maar voor deze mevrouw heb ik een zwak. En ik pik altijd wel iets op uit onze gesprekken. Het zet me aan het denken, maar ik vind het vooral gewoon gezellig.

Als vanzelf lopen we richting Grote Markt. "Ik heb zin in taart", zegt ze. Ik heb zelf geen idee waar we heen moeten voor taart. "Naast de V&D zit zo'n theedrinkdingetje, daar zal je toch ook taart moeten kunnen krijgen"zeg ik, en we gaan die kant op. Onderweg gaat het over de doodsheid van het Weerwater en ik vertel dat ik pas zo heerlijk fout heb gegeten in Bobby Beer, een vooral Rotterdamse keten die nu ook in het stadshart zit met uitzicht op het Weerwater.

<!--[endif]-->Niet trendy, eerder burgerlijk gezellig. Ik hou daar juist van. Lekker kijken hoe mensen zitten te genieten. Maar Ik behoor dan ook niet tot De Nieuwe Elite. Ik ben een burgermannetje. "Laten we naar die berenzaak gaan", hoor ik ineens naast me. "Weet je het zeker?", plaag ik. En we zijn onderweg. Daar aangekomen loopt ze enigszins gereserveerd en grijnzend naar binnen. Ze ondergaat de overvloed aan pluche beertjes en ander getut.

"Typisch voor Almere dat dit weer op zo'n fantastische plek staat", klinkt 't aan de andere kant van de tafel. Vol ongeloof kijkt ze de ruimte door. De bediening meldt dat er keuze is uit 2 soorten taart. Zij neemt de ene, ik de andere. Even later worden de koffie en taart uitgeserveerd met een "-tje". Gezellig: koffietje, taartje... Terwijl er midden in de zaak een kinderpartijtje plaatsgrijpt verzucht ze: "Dit is dus wat Almeerders willen. "Ja!", roep ik enthousiast, "goed toch!"